

tijdens de afgesnedene communicatiën; hij stond voorts elken landgenoot met raad en daad ten dienste, waarvoor ik zelf den braven Geestelijke, in mijne betrekkingen, grooten dank verschuldigd ben.

De Derde Klasse verloor twee harer Korrespondenten:

Mr. GABINUS DE WAL overleed te *Groningen* op den 22sten September 1833. Hij was sedert 1816 Korrespondent dier Klasse. In het jaar 1785 te *Leeuwarden* geboren, voltrok hij zijne studien aan de Hoogeschool te *Groningen*, en bekwam aldaar in 1808 het Meesterschap in de Regten; hij was achterevolgens Lid van de Regtbank van Eersten Aanleg te *Leeuwarden*, Hoogleeraar in de Regtsgeleerdheid aan het Athenaeum te *Franeker* en aan de Hoogeschool te *Groningen*; hij onderscheidde zich in deze verschillende posten, zoo wel door zijn schrander vernuft en grondige geleerdheid, als door zijne opregtheid en warme vaderlandsliefde.

HENRICUS WEXTINGH, overleed op den 23sten Maart dezes jaars, in den ouderdom van 67 jaren, te *Kampen*, alwaar hij het Rectoraat der Latijnsche Scholen bekleedde. Hij was in 1809 tot Korrespondent der Derde Klasse verkozen. Zijne kennis der oude talen, eenige door hem uitgegevene werken, waaronder vele ten nutte der Latijnsche Scholen in ons Vaderland, hebben zijnen naam met roem bekend gemaakt.

De Vierde Klasse heeft mede twee harer Korrespondenten verloren:

De eerste, de Heer D. J. SINGENDONCK, wiens minzame omgang hem vele vrienden had verworven, was aan die Klasse verbonden sedert den 26sten Junij 1820 en overleed op den 10den December 1821; ofschoon vroeger zich aan de krijgsveldt gewijd hebbende, had hij ook in die betrekking zijne neiging tot de Schoone Kunsten niet verzuimd; tot zijne burgerlijke betrekkingen teruggekeerd en na het verlies van een zijner ledematen, nam hij als voorstander, aanmoediger en liefhebber, een meer levendig deel aan de dadelijke beoefening der Kunsten.

Dat hij dezelve voorstond en aanmoedigde, daarvan strekte zijne verzameling tot getuige; terwijl de schilderstukken, door hem vervaardigd,

komende dienstvaardigheid te prijzen. Reeds vroeg had SAGY als Leeraar der Oostersche talen zich onmisbaar weten te maken. Als Hoogleeraar weigerde hij, na de omwenteling der vorige eeuw, den eed van haat tegen het Koningschap af te leggen. Men liet hem echter zijn ambtsbetrekking behouden, omdat die door geen ander kon worden vervuld. Talrijk zijn zijne geschriften tot Oostersche Taalkennis en Geschiedenis betrekkelijk, veelvuldig bovendien de onderscheidene Verhandelingen, door hem in verschillende Tijdschriften en Verzamelingen geplaatst. Met meer dan een hoog aanzienlijk Staatsambt bekleed, was hij ook in dezen bijzonder als Lid van den Raad voor het Openbaar Onderwijs, ijverig werkzaam, zoö echter, dat zijne geliefde Oostersche Letteroefeningen daardoor geene schade kwamen te lijden. De betrekking van vaste Secretaris der Akademie van Opschriften en Fraaije Letteren bekleedde hij vele jaren. Zelfs tot in zijn hoogen ouderdom in het bezit verbleven van de hem eigene geestkracht en werkzaamheid, had hij nog twee dagen voor zijn zoo onverwacht overlijden eene openbare les gehouden en deel genomen aan de beraadslagingen van de Kamer der Pairs, van welke hij Lid was. Is het vreemd, dat zijne landgenooten zijne verdiensten, door het slaan van eenen Gedenkpenning en het vervaardigen van een marmeren borstbeeld, hebben trachten te vereeuwigen?

Uit de Korrespondenten verloor de Klasse vooreerst den Heer **HENRICUS WEYTINGH**, sedert vele jaren Rector der Latijnsche Scholen te Kampen. Zijne Latijnsche en Grieksche Spraakkunst, zijne Letterkundige Geschiedenis van Grieken en Romeinen, ten gebuike der Scholen, hebben algemeene goedkeuring verworven. Op eene gelukkige wijze ook trachtte hij den roem onzer Voorvaderen in het behandelen der Latijnsche lier te handhaven. Hij overleed te Kampen op den 23sten Maart 1834 in eenen 67jarigen ouderdom.